

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Sžk/39/2019
Identifikačné číslo spisu: 1017200842
Dátum vydania rozhodnutia: 14.01.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1017200842.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu (spravodajca) a sudcov Mgr. Viliama Pohančenika a JUDr. Moniky Valašikovej, PhD. v právnej veci sťažovateľa (pôvodne žalobcu): JUDr. L. N., nar. XX.XX.XXXX, K., proti žalovanému: Ministerstvo financií Slovenskej republiky, Štefanovičová 5, 817 82 Bratislava, IČO: 00 151 742, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. MF/009565/2017-23 zo dňa 22.03.2017, v konaní o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/117/2017-29 zo dňa 20.03.2019, takto

rozhodol:

Kasačnú sťažnosť z a m i e t a.

Účastníkom konania právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej aj len „SSP“) zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. MF/009565/2017-23 zo dňa 22.03.2017, ktorým minister financií Slovenskej republiky podľa § 232 ods. 4 zákona č. 200/1998 Z. z. o štátnej službe colníkov a o zmene a doplnení niektorých ďalších zákonov v znení zákona č. 258/2005 Z. z. zamietol rozklad žalobcu a potvrdil rozhodnutie ministra financií Slovenskej republiky č. MF/7983/2017-75 zo dňa 26.01.2017.

2. Minister financií Slovenskej republiky rozhodnutím č. MF/7983/2017-75 zo dňa 26.01.2017 nevyhovel žiadosti žalobcu o poskytnutie nevyčerpanej náhrady na obnovu naturálnych náležitostí vo forme peňažného plnenia, ktorá ku dňu 31.05.2008 predstavovala výšku 1.975,70 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 17% ročne, a to od 01.06.2008 do zaplatenia.

3. Krajský súd zistil, že žalobca dňa 21.12.2011 požiadal o uvoľnenie zo služobného pomeru v štátnej službe colníka podľa § 182 zákona č. 200/1998 Z. z. a rozhodnutím č. 1151/2011-5137 zo dňa

29.12.2011 bol uvoľnený zo služobného pomeru colníka dňom 31.12.2011. V čase podania žiadosti žalobcu o uvoľnenie zo služobného pomeru, ako i v čase podania žiadosti účastníkom konania o poskytnutie nevyčerpanej náhrady na obnovu naturálnych náležitostí v sume 1.975,70 € dňa 13.02.2012, a tiež v čase vydania prvostupňového rozhodnutia správneho orgánu o nepriznaní náhrady na obnovu naturálnych náležitostí dňa 12.08.2013 - bol platný a účinný § 121 ods. 13 zákona č. 200/1998 Z. z. v znení novely zákona č. 166/2008 Z. z., ktorým sa menil a doplňal zákon č. 200/1998 Z. z. o štátnej službe colníkov a o zmene a doplnení niektorých ďalších zákonov v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

4. Krajský súd v odôvodnení uviedol, že zákon č. 166/2008 Z. z. neobsahoval žiadne intertemporálne ustanovenie, podľa ktorého by sa § 121 ods. 13 zákona č. 200/1998 Z. z. nemalo použiť aj na nároky na obnovu naturálnych záležitostí, ktoré vznikli podľa predchádzajúceho predpisu. Rovnako zákon č. 166/2008 Z. z. neobsahuje ustanovenie, podľa ktorého by sa zánik nárokov vzniknutých do jeho účinnosti, t. j. do 31.05.2008 mal riadiť predchádzajúcim predpisom. Stotožnil sa s aplikáciou § 121 ods. 13 zákona č. 200/1998 Z. z., v zmysle ktorého colníkovi, u ktorého bolo rozhodnuté o skončení jeho služobného pomeru alebo ktorý požiadal o uvoľnenie zo služobného pomeru, nepatrí náhrada na obnovu naturálnych náležitostí podľa odsekov 5 až 7 a nárok na nevyčerpanú náhradu na obnovu naturálnych náležitostí takémuto colníkovi zaniká. Z uvedeného vyplynulo, že nárok žalobcu na čerpanie poskytnutého nepeňažného plnenia zanikol uvoľnením žalobcu zo služobného pomeru.

5. Proti tomuto rozhodnutiu podal sťažovateľ včas kasačnú sťažnosť. Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok zmenil tak, že zruší rozhodnutie ministra financií Slovenskej republiky č. MF/009565/2017-23 zo dňa 22.03.2017 v spojení s rozhodnutím ministra financií Slovenskej republiky č. MF/7983/2017-75 zo dňa 26.01.2017 a vec mu vráti na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov konania.

6. Sťažovateľ sa v podanej sťažnosti pridržiaval argumentov uvedených v správnej žalobe. Opakovane popísal skutkový stav a uviedol rovnaké námietky, aké boli použité tak v správnej žalobe, ako aj v ostatných podaniach sťažovateľa. Ďalej namietal neprimeranú dĺžku konania, ktorá nemala byť spôsobená sťažovateľom. Mal za to, že bolo porušené jeho právo na spravodlivé konanie a bol sťažený jeho prístup k spravodlivosti. Zotrval na tom, aby žalovaný splnil svoju zákonnú povinnosť a zaplatil dlžnú sumu vo výške 1.975,70 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,5% ročne, a to od 01.06.2008 do zaplatenia.

7. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti zo dňa 29.07.2019 navrhol, aby kasačný súd napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdil. Uviedol, že na všetky tvrdenia sťažovateľa bolo podrobným spôsobom reagované v správnom konaní a tiež vo vyjadrení žalovaného k žalobe zo dňa 15.08.2017. S argumentáciou sťažovateľa nesúhlasil a pridržiava sa svojich doterajších vyjadrení, ktoré boli potvrdené krajským súdom.

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti v zmysle § 440 SSP, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 137 ods. 2 a 3 SSP) a podľa § 461 SSP kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

9. Preskúmaním veci kasačný súd zistil, že sťažovateľ uviedol v kasačnej sťažnosti námietky, ktoré už boli uplatnené pred správnymi orgánmi a tiež pred krajským súdom, s ktorými sa krajský súd v napadnutom rozsudku zaoberal, dostatočne vysporiadal, racionálne odôvodnil svoje úvahy, vyvodil správne skutkové závery, nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na kasačnom súde, a preto námietky uvedené v kasačnej sťažnosti najvyšší súd vyhodnotil ako bezpredmetné, ktoré neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozhodnutia, a preto sa kasačný súd v plnej miere stotožňuje s dôvodmi uvedenými v tomto rozsudku krajského súdu.

10. Podľa § 121 ods. 1 zákona č. 200/1998 Z. z. o štátnej službe colníkov a o zmene a doplnení niektorých ďalších zákonov v znení účinnom do 31.12.2011 colník má nárok na bezplatné poskytovanie služobnej rovnošaty a jej súčastí, osobných ochranných pracovných prostriedkov a ďalšieho materiálu nevyhnutného na výkon štátnej služby (ďalej len „naturálne náležitosti“) alebo peňažný príspevok za naturálne náležitosti, ak tento zákon neustanovuje inak. Na zabezpečenie obmeny naturálnych náležitostí patrí colníkovi peňažný príspevok na naturálne náležitosti alebo náhrada formou nepeňažného plnenia.

11. Podľa § 121 ods. 13 zákona č. 200/1998 Z. z. o štátnej službe colníkov a o zmene a doplnení niektorých ďalších zákonov v znení účinnom do 31.12.2011 colníkovi, u ktorého bolo rozhodnuté o skončení jeho služobného pomeru alebo ktorý požiadal o uvoľnenie zo služobného pomeru, nepatrí náhrada na obnovu naturálnych náležitostí podľa odsekov 5 až 7 a nárok na nevyčerpanú náhradu na obnovu naturálnych náležitostí takémuto colníkovi zaniká.

12. V danom prípade bola rozhodujúcou skutočnosť, že sťažovateľovi skončil služobný pomer dňa 31.12.2011, t.j. pred podaním žiadosti o poskytnutie nevyčerpanej náhrady colníka na obnovu naturálnych náležitostí vzniknutých k 31.05.2008, ktorú sťažovateľ podal až dňa 13.02.2012. Nevyčerpaný nárok na obnovu naturálnych náležitostí je viazaný na existenciu služobného pomeru colníka a nemá podľa dikcie zákona charakter majetkového vyrovnania v súvislosti so skončením služobného pomeru.

13. Kasačný súd konštatuje, že predmetom sporu boli nároky uplatnené sťažovateľom, týkajúce sa nevyčerpanej náhrady na obnovu naturálnych náležitostí, ktoré sú upravené zákonom č. 200/1998 Z. z. (naturálne záležitosti podľa § 121), teda vec služobného pomeru colníka podľa tohto zákona, v ktorých má právomoc rozhodovať minister financií Slovenskej republiky podľa § 3 zákona č. 200/1998 Z. z. V danej súvislosti kasačný súd, rovnako ako správny orgán uvádza, že účelom poskytovania naturálnych náležitostí, t.j. služobnej rovnošaty a jej súčastí, osobných ochranných pracovných prostriedkov a ďalšieho materiálu podľa § 121 ods. 1 zákona č. 200/1998 Z. z., je vytvoriť colníkovi náležité podmienky na výkon štátnej služby. V prípade skončenia štátnej služby colníka tento účel zaniká a nemôže byť viac dosiahnutý priznaním náhrady na obnovu naturálnych náležitostí. Aj z tohto dôvodu zákon č. 200/1998 Z. z. zároveň neustanovuje v súvislosti so skončením služobného pomeru colníka možnosť peňažnej kompenzácie za nevyčerpané náhrady na obnovu naturálnych náležitostí, ale práve naopak, ustanovuje zánik nároku na nevyčerpané náhrady na obnovu naturálnych náležitostí, ktorý spája s rozhodnutím o skončení služobného pomeru colníka alebo s podaním žiadosti o uvoľnenie zo služobného pomeru colníka.

14. Záverom kasačný súd konštatuje, že skončením služobného pomeru colníka zaniká účel poskytovania naturálnych náležitostí.

15. O trovách kasačného konania najvyšší súd rozhodol podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 SSP a contrario tak, že sťažovateľovi nepriznal náhradu trov kasačného konania z dôvodu neúspechu v kasačnom konaní a žalovanému právo na náhradu trov konania zo zákona nevyplýva.

16. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.